

SLAKKEN ETEN BLADLUIZEN

Bij een kweek van groene luis (*Myzus persicae* Sulz.) op tulpen in de kas, die niet ging zoals het behoort, maakte een van mijn medewerkers, de heer A. Mooi, de opmerking, dat er nogal wat kleine naaktslakjes (*Agriolimax reticulatus* Müll.) in de kas zaten en dat, als hij die op een uitlopende tulp met luizen zag zitten, de volgende dag de luizen-bevolking van die tulp praktisch verdwenen was. Mijn veronderstelling, dat de slakjes de luizen zouden storen, waardoor ze een rustiger plek zouden zoeken, wees hij in zijn algemeenheid van de hand met de opmerking, dat de slakjes de luizen opaten. Hoewel naaktslakken niet alleen als consumenten van plantendelen te boek staan, maar ook faecaliën en dode dieren van velerlei soort (insecten, kreeftachtigen, wormen, vlees van gewervelde dieren) kunnen waarden, vond ik levende bladluizen toch wel wat erg sterk. De proef op de som werd genomen en inderdaad werden door enige exemplaren in een petrischaal meermalen achtereenvolgende levende luizen in hun geheel opgegeten.

Hoewel Frömming in zijn "Biologie der mitteleuropäischen Landgastropoden" (1953) er geen twijfel aan laat bestaan dat sommige naaktslakken "alles-eters" zijn, wil ik toch deze ervaring met slakken als roofvijanden van bladluizen vermelden.

F.E. Loosjes.